

ת"פ 21198/07 - מדינת ישראל נגד רותם ישראל מסורי

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 18-07-21198 מדינת ישראל נ' מסורי
תיק חיזוני: 1337/2017

בפני כבוד השופט משה גינוט
מ雅思ימה
מדינת ישראל
נגד
רותם ישראל מסורי
נאשימים
החלטה

1. כנגד הנאשם, רותם מסורי, הוגש כתוב אישום המיחס לו עבירות של תקיפה הגורמת חבלה ממשית ממען גזענות או עוינות כלפי הציבור (נסיבות מחמירה) עבירה לפי סעיף 382(א) + סעיף 29 + סעיף 144, לחוק העונשין התשל"ג-1977.

2. מלשון כתוב האישום עולה כי ביום 19 לדצמבר 2016, סמך לשעה 15:00, נהג הנאשם ברכב מסווג פיג'ו מכיוון היישוב מבוא דותן לכיוון היישוב שקד.

לצד הנאשם במושב הנושא ישב קטין ליד 4 אפריל 2002, אשר אחץ בידו בקבוק פלסטי מלא בחלקו. במהלך הנסיעה הבחינו הנאשם והקטין בגב' חדיגה חמدونי, תושבת הכפר יעבד שבשבט' הרשות הפלסטינית (להלן: "המתלוננת"), שהלכה לצד הדרך בסמוך לככיש. הנאשם פנה לקטין והורה לו לזרוק את הבקבוק על המתלוננת על מנת לפגוע בה וזאת בשל היוותה ערבייה.

הקטין עשה בדבריו והשליך את הבקבוק מרחק קצר הבקבוק פגע בגביה ובידה של המתלוננת והנאשם נמלט בנסיעה מן המקום. למצלוננת נגרם כאב בידיה ואדמנויות בגין התחתרן.

3. עם היפתח הדיון ביום 23/6/19 טען ב"כ הנאשם שתי טענות טרומיות, אשר לטעنته בוכח להביא לביטול כתוב האישום.

הראשונה - אי קיום חובת השימוש שכן הנאשם לא קיבל כל הודעה על קרן;
והשנייה - הוא סגירתה התקין כנגד המערוב השני, הקטין, ואי קבלת הנימוקים אשר הביאו לסגירתה התקין כנגד הקטין, אשר למעשה בפועל הוא אשר ביצע את העבירה.

4. במסגרת טענותיו, טען ב"כ הנאשם כי כתוב האישום בתיק זה הוגש ביום 9/7/2018 ביחס לאירוע אשר התרחש ביום 19/12/2016. לדבריו, גם המ雅思ימה מודה כי הוראות החוק בסעיף 60א לחס"פ, לא

קוויומו. עוד עולה מתוגבתה כי הפגם במשלוּח מכתב הידוע דבק פעמיים בمعنى המאשימה ובכך מתעצם הפגם. כן עולה מתוגבהת המאשימה כי אין כל נתונים בדואר ישראלי על משלוּח מכתב הידוע ולכארה מכתבי הידוע כלל לא התקבלו למשלוּח בדואר ישראלי, לפיכך המסקנה המתבקשת הינה כי זכותו של הנאשם לקיים הליך שימוש - נפגעה בשל מחדלי המאשימה.

עוד טוען כי כתוב האישום כולל סעיף של 144 לחוק העונשין ונדרש לפיכך לקבל את אישורו של המשנה ליועץ המשפטי לממשלה, לצורך הגשת כתוב האישום. לעניין זה הפנה הסנגור להנחיית היוזץ המשפטי לממשלה מס' 4.1004 ולהחלטה שנייתה בתיק 14-11-14424.

עוד טוען כי בפסקה עניפה נקבע כי במקרה שנפל פגם בהתנהלות המאשימה בשל או קיום חובת שימוש, הרי שבית המשפט יורה על ביטול כתוב האישום.

ב"כ הנאשם תתייחס גם לאמצעי אותו הציעה המאשימה לרפא את הפגם באמצעות שימוש בדייעבד. לדבריו אין הדבר רצוי שכן קיימם הבדל גדול בסיטוטים של נחקר וחשוד לעומת סיטוטים של נאשם. לעניין זה הפנה הסנגור לבג"ץ 4175/06, שם נקבע כי כאשר התנהלות הראשונית של הפרקליטות הייתה כרוכה בתקלה, הרי גם אם תקלה זו נרפהה מבחינה מוסדית, היא הותירה בלב העוטר חששה סובייקטיבית של קיפוח ואי מיצוי זכותו לדין הוגן.

.5. ב"כ המאשימה בתוגבתה לנטען, טוענה כי יש לדוחות את בקשתו של הנאשם לביטול כתוב האישום, בשל טענת הגנה מן הצדק הנשענת על 2 מסדים, הראשון אי קיום דרישת השימוש והשני אכיפה בררנית.

.6. לטענת ב"כ המאשימה, הפעלתה של דוקטרינת ההגנה מן הצדק מצומצמת למקרים נדירים וקיצוניים שבhem התנהלות הרשות היתה התנהלות שערוריתית, שיש בה משומן רציפה דיכוי והעתמרות בנאים או למקירה בו המצוין מזדעע ותחושת הצדק האוניברסלית נפגעת. לא כל מעשה נפסד של הרשות יצדיק את המסקנה שדין הנאשם להבטל מטעמי הגנה מן הצדק. ביטולו של הליך פלילי מטעמי הגנה מן הצדק מהוות איפוא מהלך קיצוני שבית המשפט אינו נזקק לו אלא במקרים חריגים ביותר. בדרך כלל ידרש הנאשם להראות שהתקיים קשר סיבתי בין התנהלותו הנפסדת של הרשות לבין הפגיעה בזכויותיו.

טענת המאשימה ביום 6/4/2017 נשלחה לנאשם הودעה לפי סעיף 60א' לחוק בדואר רשום לכתובה "מבוא דותן" (הודעה שכלה את כל פרטיו) והמעטפה הוושבה מן הדואר בציון הכיתוב "לא נדרש".

המאשימה אינה חולקת על כך שאכן המען שמצוין בשני מכתבי הידוע היה שם היישוב בו מתגורר הנאשם ללא ציון מען ספציפי וזאת בשל טעות שאירעה בתום לב בעת שליחת מכתבי הידוע.

לטענה לא נפל פגם מכון בהתנהלותה העולה בגדבי התנהגות שערוריתית שיש בה משום רדיפה, דיכו או התעمرות בנאשם.

כפועל יוצא מכך, אין מקום לטענת המאשימה להורות על ביטולו של כתב האישום אלא יש לפעול לתקן הפגם שנפל בהליך הידוע ולפיכך הסעד הרاوي הוא קיום שימוש בדיעבד.

המאשימה המשיכה וטענה כי בשל טעות שנגרמה בתום לב, נשלח מכתב הידוע ללא ציון מען ספציפי ככל שבית המשפט ימצא כי נפל פגם בהתנהלות המאשימה בישום חובת הידוע. ניתן יהיה לרפא את הפגם באמצעות חמור פחותות מביטול כתב האישום וניתן יהיה לבצע שימוש בדיעבד.

אשר לטענתו השנייה של הסגנון בדבר הימנעות המאשימה מהגשת כתב אישום כנגד הקטין אשר היה מעורב בביצוע העבירה. נתבקשתי לדוחות את הטענה ולהכריע בה לאחר שמיעת כל הראיות שבתיק.

לטענת המאשימה, דינה של טענת ההגנה מנ榛 הצדק להתרבר במהלך שמיעת הראיות.

לטענה לא מדובר באכיפה שונה בין_Shonis לאר שורה של נימוקים היוצרים שונות רלוונטיות, בין בעניינו של הקטין שהוא מעורב בתיק לבין הנאשם שבפניו.

עוד נטען כי בעניינו של הקטין הוגש תסוקיר חיובי ביותר, בין לנאשם הבוגר קיימים פער גילאים של 5 שנים. הנאשם הבוגר הוא אשר יוזם את השאלת הבקבוק וראיות מפורטות הנוגעות לכל אחד מן הנתונים יבואו במהלך שמיעת הראיות.

.7. עם תום שמיעת הטיעונים ועינן בתגובהות ב"כ הצדדים, אשר הוגשו בבית המשפט, החלטתי להורות על ביטול כתב האישום מחמת הטענה הראשונה של ב"כ הנאשם לעניין אי קיומם הוראות החוק בסעיף 60א' לחסד"פ, שכן אין ספק כי נמנעה מן הנאשם להציג את מלאו הנתונים שבידי, כך שזכות הטיעון של הנאשם נפגעה. אמן ניתן לרפא את הפגם באמצעות שימוש בדיעבד, אולם כפי שנפסק בעבר אין הדבר רצוי שכן קיימ הבDEL של ממש בין סטטוס של נחקר לעומת סטטוס של נאשם.

לטעמי, אי קיום שימוש במועדו - הוא פגם מהותי ולא טכני בלבד.

.8. משכך, החלטתי לבטל את כתב האישום על מנת שהמאשימה תערוך לנאשם שימוש כדין.

.9. אשר לטענתו השנייה של הסגנון, בדבר אכיפה ברורנית, הנני דוחה את טענתו ובית המשפט יכריע בטענה זו לאחר שמיעת כל הראיות בתיק.

ניתנה היום, כ"ו טבת תש"פ, 23 ינואר 2020, בהעדר

הצדדים.